

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Fölhivás.

A képviselőválasztóknak a jövő évre érvényes névjegyzékai *július hó 15-ig* közszemlerekre vannak kitéve Pécsen a városbázán, a megyében a *körjegyzői hivatalokban*. Fölhívunk minden egyes választói jogosultat, de különösen a pártvezéreket és főembereket a legkisebb községekben is, hogy ez idő alatt a választók névjegyzékét átvizsgálják s az abból netán kimaradt jogosultak fölvetelét, a jog ellenére beírottaknak pedig kihagyását *július hó 25-ig* kérelmezzék.

Megjegyezzük, hogy az *adóhátralék nem akadályozza többé a választói névjegyzékbe való fölvetelnek*.

Román passzivitás.

Pécs, 1899. július 6.

Furcsa egy dolog az a román passzivitás. A választási törvény igazságtalan, a választási eljárás korrumpált: a románok tehát ilyen választásokban nem vesznek részt, nem kérnek abból a törvényes befolyásból, a melyet ez uton nyerhetnének az ország dolgainak intézésébe, hanem e helyett titkon konspirálnak a magyar állam ellen s gyűlölettől sugalt panaszait a külföldre viszik.

A magyar kormányoknak ez a passz-

szivítás mindig nagyon kedves volt, mert hisz ezen a réven váltak a románok lakta vidékek kerületei olyan biztos kerületekké, a melyekbe minden föltűnés és a mi fő, a pártkassza megterhelése nélkül lehetett a kormány által különösen dédelgetett *mamelukokat képviselőkké kinevezni*. A kormány egyszerűen ráírt az oláh vidékek főispánjaira, hogy kiknek szánta az ottani mandátumokat, a főispán kiadta a parancsolatot a szolgabíráknak, hogy kire kell szavazni, ezek a választásra beparancsolták a jegyzőket s legfőlegb még egypár falusi bírót, akik a hivatalos jelöltre rámondták az éljent s megvolt az egyhangú választás. A választó nép a passzivitás folytán meg sem jelent, a hivatalos szavazók pedig soha sem kutatták, hogy ki is az a hivatalos jelölt, szavaztak rá, ha nem is ismerték, ha be sem mutatkozott nekik.

Ezért a fontos szolgálatért viszontszolgálatkép bizvást lehetett szemet hunyni az oláh irredentista vezérek machinációi előtt. Kéz kezét mos; az agitátorok a passzivitással biztosítottak a kormánynak egy csomó mandátumot, a kormány az elnézéssel biztosított az agitátoroknak jövedelmező keresetforrást. Mert tévednek ám azok, akik az oláh agitátorok munkáját tisztán nemzeti exaltációra vezetik vissza; kenyérkereset biz az, még pedig a javából. Beleugratták ezek a híres hazafiak a havas-alji román testvéreket panaszaiikkal, no meg a nagy Dakorómánia helyreállításának

ígérgetésével a liga megalakításába, amely bőven ontotta az agitacionális pénzeket, megnyitották számukra a román államkasszát is, sőt segélyeztették magukat a magyar állam pénzével is.

A magyarországi román egyházak és iskolák segélyezésére a magyar állam is nagy összegeket boesátott a román érsekiség rendelkezésére, de Románia is utalványozott ily célra nagy összegeket a brassói és nagyszabeni ügynököknek. Ezek a pénzeket aztán szépen megosztóztak az irredentista vezérek, juttatva belőle a legvéresebb száju pópáknak és dászkaloknak is, míg végre maguk közt össze nem vettek a koncon s egymást kezdték följelentgetni a ligánál, meg a román kormánynál az enyveskezűség vádjával.

Ez sok kellemetlenséget okozott a román kormányoknak s minthogy végre a magyar kormány sem hunyhatott többé szemet a nyilvános botrányok fölött, az iskolai célok ürügye alatt csergedező pénzfórrás váratlanul elapadt. A gyulafehérvári érseki palotából megpróbálták ugyan a magyar államsegélyt továbbra is az izgatók ösztöndíjauk megtartani s követelték, hogy a kongruatörvény ellenére az államsegély ezentúl is állami ellenőrzés nélkül adassék ki a román érsekségnek, de hát Wlassics ebbe nem ment és nem is mehetett bele, hanem föltételül kikötötte, hogy a magyar állam pénzéből csak olyan papok segélyeztessenek, akik nem nyílt ellenségei

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy szép nap . . .

Egy szép nap véget ért az álom:
Megcsalt az első ideálom!
Megdöbbsentem: szegény gyerek,
Hát még ilyesmit is tehet?
Valahogy csak fellábadoztam.
De azután meg is fogadtam:
Szerelmes többé nem leszek!
A lányban hinni nem lehet.
Mind-mind olyan, mint kedvesem,
Lány nem lehet, csak hűtelen!

De meggyőződésem dacára
Én vesztettem a fogadásba!
Másodszor szállt be nesztelen
Szívembe édes szerelem.
Hát hová lett első szerelmem? . . .
Őnön magamat kinevettem.
Nem mondtam már, hogy hűtelen
Volt hozzám első kedvesem.
Értem egy másik szép napot:
Az új kedvest én hagytam ott!

Mikor harmadszor és negyedszer,
Kapott, avagy adott sebekkel
Ujra, meg újra nyílt szívem,
Hogy magamban sem volt hitem:

Talán akkor oda jutottam, —
Ahol a lány forrón, titokban.
Megcsalva egy ifju szívet
Első szerelmét kezdi meg:
Mikor az Ő nevéét sóhajtja,
Mikor az első csókot adja . . .

Dédó.

A mesgye.

— Nagy Mihály! mondja el az esetet legjobb lelkiismerete szerint.

— Magam is azt akarom, tekintetes bíró ur. Azért jöttem ide a magam akaratjából. Hát ugy volt, kérem alásan, hogy én meg a Gorgó János komám már legény sorunkban kenyeres pajtások voltunk. Együtt szolgáltunk, együtt jártunk részbe s mikor mind a ketten megházasodtunk, együtt tartottuk meg a lakodalmunkat is. Már akkor volt egy kis pénzecskenk. Eljárógattunk a vásárookra: disznóval, marhával kupeckodtunk. Jól is imádkoztunk a jó Istenhez, mert megsegített bennünket: 8—10 év mulva 5—6 ezer forintocskáért egyikünk se ment a szomszédba. Ez alatt mindig közös kereseten voltunk. Annyira biztunk egymásban, hogy még a testvér sem bizhat jobban a testvérben; az alatt a tíz év alatt még annyi szemrehányó szó sem jött ki a szánkron, hogy »ejnye!« Ha az ő feleségének gyermeke született, hát mi, ha pedig

az én feleségemnek, akkor ők tartották a keresztvizire.

— A dologra, a dologra! szól a bíró.

— Mindjárt rátérek, kérem alásan. Tetszik tudni, hogy a magyar ember a földet szereti legjobban; merthát az az igazi örök. Mi is vettünk közösen egy tag földet. Bár csak ne vettünk volna! A mérnökkel hasítottuk ki a mesgyét köztünk: bele is nyugodtunk mind a ketten s jó barátságban éltünk ezután is.

Hanem egyszer ugy vettem észre, hogy a mesgye közöttünk nem egyenes, hanem az én földembe hasallik. Én nem tudom, hogy mi az, a mi olyan nagyon huzza a földhöz az embert; az-e, hogy porból lett és azzá lesz, vagy más, de annyi bizonyos, hogy semmiért sem tud ugy fölindulni az ember, mint a földjeért. Nekem is valami méregféle futotta el az egész testemet. Azelőtt kupeckodásomban soha sem éreztem ilyent a koma iránt.

A bíró — mintha gyönyörködne a zamatos parasztbeszédben — nem szakította félbe.

— Mondogattam magamban, folytatta Nagy Mihály uram, békítettem magamat, hogy ne nézzen egy kicsire az ember, bizonyosan az az istenadta legyes marha cselekkette az ekét, azért nem egészen egyenes a mesgye; de majd szólok én a komának,

a magyar államnak s hogy ezt ellenőrizhesse, bekövetelte a segélyezendők névsorát.

Ilyenformán hát kulturális köpönyeg alatt nem lehet tovább fejni sem a magyar, sem a román fejlődést, más firmát kell tehát keresni, amely alatt az üzlet ismét fölvirágozhat. Ilyen tetszetős új firmául önként kínálkozik a választási költség. Ez a jelszó lesz az a hatalmas varázsigé, amely megnyitja a romániai kasszát s lesz megint hegyen-völgyön lakodalom, mert most a pénz már nem holmi kulturális célra kell, ami nem is olyan nagyon lelkesíti a tömegeket, hanem nyílt politikai akcióra, ami már sokkal jobban hangzik.

Persze választási költséget csak úgy remélhetnek Romániából, ha letesznek a passzivitásról s fölveszik a harcot a magyar választásokon. Pokolba hát a passzivitással s ide azzal a választási költséggel! Még pedig minél többel, mert hiszen a legújabb magyar törvény szentesítette az etetést, itatást, vesztegetést a törvényes fuvardíj és ellátás címén, sok pénz kell hát, hogy nagy tömegeket mozgósíthassanak s ezzel diadalra segíthessék a román nemzeti eszmét.

Ki törö... most azzal, hogy következtetésbe esnek a románság a passzivitás elejtésével, mert hisz a választási törvény maradt a régi, éppen csak hogy az adóhátralék jogfosztó hatálya szűnt meg, de hisz a passzivitás nem is az adóhátraléki paragrafus miatt lett kimondva, hanem az oláhokra nézve sérelmes erdélyi cenzus s a választói kerületek aránytalan beosztása miatt. Mindez maradt a régiben, de azért már megindult a mozgalom a passzivitás elejtésére s az egyes vezérek nagy buzgalommal készítik elő erre nézve a talajt.

Igaz, hogy a lapoknak eme híreszteléseivel szemben a Tribuna kijelenti, miszerint a passzivitással való fölhangzás tekintetében nem az egyes vezéreket illeti a döntés, hanem egyedül a román nemzeti konferencia jogosult arra, hogy ebben a

asztán rendbe jön minden. Szóltam is. Komám, mondok, vigyázzon kend a szántásnál, mert úgy látom, hogy egy kis hiba esett a mesgyében, majd a jövő szántásnál a földembe hasaló csücsköt hozza kend rendbe, hogy egyenes legyen a mesgye. A koma fogadta is, hogy majd az őszi szántáskor visszaállítja a mesgyét. No ugyan szépen visszaállította! Igaz, hogy az új mesgye egészen egyenes volt, de nem a régi helyén feküdt, hanem a réghöz párhuzamban a behasaló csücskön ment át. Most már több másfél sukra betolta a mesgyét a földembe.

— Nézem, nézem; nem hiszek a szememnek. Lehet-e ennyi lelke egy jó szomszédnak, egy jó cimborának, egy keresztkomának, hogy ilyet tegyen? A fejemtől a lábom talpáig, onnan meg vissza szaladgált valami bennem s úgy vert a szívem, mintha kiakart volna szaladni. Hát azt, a mi az enyém, láthatja Isten, ember, még azt is elakarja tőlem barácsolni? Mikor így dulok, fulok magamban, látom, hogy a szekérről jön a koma kifelé. Odaintettem: odajött. Fojtogatott, de elnyeltem mégis haragomat. Elébe tálaltam a dolgot egész szépen. Aztán azt mondtam, hogy a két sarokkaróhoz egyenesen hasítsuk ki a mesgyét újra közös megegyezéssel, mint jó szomszédok, aztán tegyünk közben is ide-oda egy-egy karót. Mikor bevégeztem a szót, azt mondja a koma: Ha nem tetszik kend-

dologban határozzon, de ez a dementi csak azt bizonyítja, hogy a vezérek még nem egyeztek meg maguk közt a zsákmány fölosztására nézve, mert még arról sem bizonyosodtak meg, vajjon mennyi is lesz a fölosztásra kerülő összeg.

Majd ha kipuhatták, hogy mennyire számíthatnak Romániából választási költség címén s ha ez az összeg megfelel az étvágyuknak: akkor majd gyerekjáték lesz azzal a „román nemzeti konferenciával“ rámondani a fehérre, hogy fekete s elejtetni a passzivitást, hisz ezek az urak tudják tapasztalásból, hogy lehet a románságot vezetni az orránál, csak maguk között egyezzenek meg annak módjára nézve.

El lehetünk hát rá készülve, hogy a legközelebbi választásoknál az oláh választók aktív részt fognak venni, mert a vezetők most már csak választási költség címén pénzhetnek. A magyar állam szempontjából azonban ezt a fordulatot csak örvendetesnek tekinthetjük, mert a törvényes politikai jogokkal való élés nem oly veszedelmes dolog, mint a titokban folytatott aknamunka s a tájékozatlan külföld előtt való piszkolódás.

Am lépjenek hát elő a magyar parlamentben panaszaikkal azok az oláh vezérek; az oláh népre is, a magyar államra is jobb lesz ez, mert a valódi sérelmek orvoslása akkor soká nem késhet, de az alaptalan vádak is nyomban semmivé tehetők. Csak a bujkáló agitátorok kenyere lesz veszélyeztetve.

A keresk. és iparkamara ülése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 6.

A pécsi keresk. és iparkamara ma délután 3 órakor rendes ülést tartott. Az ülésen *Littke* József elnökölt s jelenvoltak *Ullmann* M. Károly és *Ratkovits* Ferenc alelnökök és tizenhat kamarai tag.

Littke József 3 óra után nyitotta meg

nek még most sem, hát akkor menjen kend a törvényhez! Nem is hiszem, hogy nem vesztegette kend meg azt a mérnököt, mert a mesgye csak így áll jól a hogy most van. Ejnye — mondok, hát kendben csak ennyi lélek lakik, csak ennyi a barátság! — »Ennyi hát!« — felelte nagy göggel s készült felülni a szekérré.

— Száz és száz gondolat szaladt át egy pillanat alatt az agyvelőmön erre a hányiveti szóra. Hogy csálhatott ez az ember engem az előtt, a ki ilyen rosszlelkűen tud, szemmel láthatólag az én örökömben engem megrövidíteni? Aztán még neki áll felebb! De mit tudom én, hogy mi, mi nem járta át egy szempillantás alatt a fejemet; elég az hozzá, hogy én csak azt láttam, hogy ez az ember most innen mindjárt szárazon mén el. Hát ne vigye el szárazon! ez a gondolat fogta el lelkemet. Bizonyosan az ördög sugalta a fülembe. Kirántottam a járomszöveget, egy fekete karikát vetett a szemem, aztán a komát megütöttem. Elesett. Nem tudom, él-e, hal-e, de azt tudom, hogy bűnös vagyok, ide jöttem a tekintetes hallgató bíró urhoz, a törvényhez: föladom magamat: büntessenek meg, a hogy érdemelem!

Itt Nagy Mihály megállott, nagy lélegzetet vett s mintegy megkönnyebbülve sóhajtott fel.

— Nagy Mihály! szól a bíró, még meg-

az ülést, üdvözölvén a megjelenteket s az ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére felkérven *Engesszer* Miklóst és *Ruepprecht* Nándort.

Az elnöki előterjesztések során elsősorban *Jankovits* Hugó elhunytáról emlékezett meg az elnök lendületes beszédben, kinek emlékét jegyzőkönyvileg határozta megörökíteni az ülés. Az elhunyt *Jankovits* helyére *Beck* Gyula póttag benívását határozták el.

Jelentette ezután az elnök, hogy *Gottfried* Jakab, a kamarának Szegzárdon lakó rendes tagja lemondott tagsági neijéről. Helyébe *József* Ferdinánd póttag hivatik meg.

A mohácsi ipartestület zászlószentelési ünnepélyét bejelentvén az elnök, az ülés elhatározta, hogy 25 forinttal járul a kamara az ünnepély költségeihez.

A kamarai iroda ügyforgalmi jelentését terjesztette ezután elő *Záray* Károly dr. titkár, melyet az ülés tudomásul vett.

A tárgyalási ügyek során jelentette az elnök, hogy a *kaposvári* bankfiók felállítását elvben elfogadta az osztrák-magyar bank kormánytanácsa. Miután a bank kiegyezési ügye bevezetett dolog, a bankfiókot nemsokára életbe léptetik. Jelentette továbbá az elnök, hogy a *gyári termelés* felvételük a vám- és kereskedelmi szerződéseknél 1907-ben való megkötésére vonatkozólag. Végül a *Herceg Testvérek* gyárának a kereskedelmi miniszter 30 ezer forint kölcsönt engedélyezett, oly feltétellel azonban, hogy a gyár 300 munkást köteles foglalkoztatni.

Első tárgyalási ügy volt a keresk. miniszter leirata a *kenderkötelek szállítási feltételeit* megállapítandó szabályrendelet véleményezése iránt. A szállításra vonatkozólag ellenőrző állomást szervezett a miniszter a *József-műgyetemen*. Magát a feltételeket pontosnak jelzi a kamara és azokat elfogadhatóknak tartja.

A miniszter leküldte *Berzence* község vásári helypénzdijszabását véleményezés végett. Az ülés több módosítást javasol a díjszabályzaton, melyek keresztülvitele után helybenhagyandónak véleményezi.

Szigetvár nagyközség vasuti kövezetvám-szedési joga öt év után lejárván, Somogy megye közigazgatási bizottsága átírt a kamarához annak megújítása iránt. A tarifa ugyanolyan, a milyen volt. Panasz ellene nem merült fel. Tehát a következő öt évre is meghagyandónak véleményezte az ülés a vámszedést.

Dunaföldvár község megküldte a község vásári szabályrendeletét véleményezés végett.

ejtjük a vizsgálatot, jegyzőkönyvet veszünk fel s ügyét majd elintézi a törvényszék. Adig is fogva marad: két ór vezesse el!

A nagy Mahomed - ember roskadozva ment az ajtó felé.

Hirtelen az ajtó feltárol: felesége rohan be, sirva, fuldokolva borul a szegény bűnös nyakába.

— Nem halt meg, nem halt meg, csak megszedült — mondotta örömkönnyek között.

— No, úgy talán nem sokáig leszünk egymástól elválasztva, kedves párom. Áldassék érte az Isten szent neve, hogy így történt!

Avval nyakába borult a feleségének: úgy ölelte, úgy csókolta. Még a bíró szemei is megnedvesedtek e szép látáson. Ő is örült, hogy a dolog nem vett nagyon szomorú fordulatot.

— Nagy Mihály! — szól a bíró — köszönje a jó Istennek, hogy meggondolatlan tettének komolyabb következése nem volt. Most pedig a dolog törvényes elintézéséig vizsgálati fogságban marad.

Még egy ölelés, egy néma csók és Nagy Mihályt feleségétől elválasztva, kivezették. Az asszony mereven, szóltanul nézett a bezárult ajtóra, aztán ajultan összerogyott. Ilyen drámák szoktak lefolyni a törvény előtt.

M—s A—s.

A szabályrendelet az elővásárlási visszaélések megszüntetését célozza; de az ülés a határozatokat erre nézve nem tartja helyeseknek, hanem a helyett azt véleményezte, hogy mondassék ki, miszerint a vásár nyáron hat, telen hét órakor kezdődik; a vásárra kijelölt helyeken kívül nem szabad adni-venni; a vásártér tüzetesen megjelelendő. A szabályrendeletbe nincs felvéve a mázsálásoknál a tára (göngysúly), tehát 1 kilogramm zsákonként göngysúlynak felveendő. Végül büntető határozatok nem vehetők fel a szabályrendeletbe, mert a büntetés joga csak a szolgabíróé illeti meg.

Az államvasutak zágrábi üzletvezetősége — a kamarák e tárgyban még 1886-ban tett javaslatára — átirta a kamarához most a vasutak által szükségelt háziipari cikkeknek közvetlenül a termelőktől való beszerzése ügyében. Az ülés elhatározta, hogy körjegyzőségek szerint összeirandók a háziiparral foglalkozók, hogy kik mily ipari cikket készítenek. Az üzletvezetőségtől mintákat kér a kamara és azokat átengedi a készítőknél, hogy azok után ujakat állítsanak elő iparszerűleg.

Több pécsi kereskedő és iparos beadványt intézett a kamarához a budapest-fiumei állami telefon-vonalnak Dombóvártól Pécsig leendő kiterjesztése tárgyában. Az eszéki kamara is szívesen csatlakozik a mozgalomhoz s magánértesülések szerint a miniszter kilátásba is helyezte, hogy a vonal 1901-ben egészen Boszniáig kiépítetik. Ennek dacára az ülés a kérvényt a miniszterhez felterjesztetni határozta, hogy annak idején lehessen rá hivatkozni.

Érdekes tárgy volt több pécsi ékszerész beadványa egy állami zálogintézetnek Pécsen leendő felállítására. A kérvényezők kéri a magán zálogházak nagyobb megadóztatását, a zálogházi kereskedés szigorubb rendőri ellenőrzését és a visszaélések megszüntetésére Pécsen egy állami zálogház felállításának véleményezését. A kérvény felolvasatván, az ülés határozatilag kimondta a következőket: A zálogház adóügyébe nem avatkozik a kamara, tehát ez a része a kérvénynek mellőztetik. Az ékszerkereskedésre vonatkozólag a zálogházak az árverésen el nem kelt ékszereket eladhatják, de csak iparigazolvány váltása mellett. Ezt a rendőri hatóság ellenőrzése mellett külön helyiségben gyakorolhatják, de nem kereskedhetnek mással, mint visszamaradt zálogtárgyakkal. Ennek szigorú ellenőrzése végett a kamara átír a rendőrkapitánysághoz. Végül állami zálogház felállítása nem kérhető, mert a vidéken ily intézet sehol sincs s nem is állítható föl. E pontot fontosságánál fogva a kamarák országos ülésén tárgyalatni javasolja a kamara.

Az utolsó tárgy volt: jelentés a kamarai ösztöndíjakról és javaslat az ösztöndíjpályázatok kiírása iránt. Az ösztöndíjas növendékek bizonyítványai — a jelentés szerint — kielégítők. A 147 frtos kiállítási ösztöndíj megüresedik; erre a pályázat kiírandó. A volt keresk. és ipartársulat vagyonából alapított 110 koronás ösztöndíj szintén megüresedik a jövő évben. Erre is pályázat kiírását határozta el az ülés. Végül Schukkert N.-nek 110 koronás ösztöndíjat két évre kiutalványozott a kamara, melynek budgetjéből külön 2—3 százkoronás ösztöndíj kiírását határozta el az ülés s erre is nyilvános pályázatot fog hirdetni.

Ezzel a napirend s mind a nyolc tárgyalási ügy alig egy jó félóra alatt letárgyalatván, az ülés félnégy óra után öt perccel beveződött.

H i r e k.

Pécs, 1899. július 6.

Fővárosi divatlevél.

— A Divat Ujság-ból. —

A ma divatos ruháknál a formáról alig lehet szó, mert alig is látszik, annyira elnyel

és elhalmoz minden formát a csipke, csipkebetét, szalag és fodordisz. De legkivált a csipke. Nem emlékszem, hogy mikor viseltek volna annyi és oly szép csipkét, mint az idei nyári ruhákon. Első sorban állnak a nyári alkalmi csupa csipkealap-ruhák, a melyek mindjárt a mostani divatos varrás nélküli formába szövetnek, azután remek point-lace csipkemunkával kivarratnak. Ez után következnek a selyem-batiszt-, mull- és tüllruhák, a melyeket csipkediszszal, csipkepánttal, csipkemellénnyel, csipketunikával, csipkebluzzal, csipkefodrokkal díszítenek. Szóval csipke a jelszó, a csipkegyárosok nem csekély öröme.

A bluzszerű derekak keskeny hajtásait, hogy ne legyen túl egyszerű, $\frac{1}{2}$ cm. keskeny csipkével díszítik, a hajtás-csoportok közeit csipkebetétek töltik ki. A formába vágott batisztfodrok szélét csipkével szegik, hogy még légiesebben lengő és könnyű legyen. Egy ilyen könnyű ruha valóságos álmkép. Persze a milyen szép és elegáns, olyan költséges is. Ha tíz-tizenkét forintért batisztot veszek, mire elkészülök a ruhával, azt veszem észre, hogy negyvenötven forintba került. Hát még aztán a gondozása, vasalása, tisztítása.

De divat ám, kivált a ház körül, falun és egyszerű kirándulások alkalmára az örökké szép kék karton-, vászon- vagy pikéruha is. Ezekre egyszerűbb fehér gallért és kézelődísz alkalmaznak, horgolt csipke- és betétdiszszal.

És minthogy a ruha annyira csipkés, nem is képzelhető a nyári, kis vállravető gallér is egyébből, mint csipkéből. Akár selyem, akár angol tüllalapon hullámszik a sok kis csipke, fodor és bodor. Elöl nem ritkán a térdig érő csipkés sallang teszi még hatásosabbá ezt a kis csipkecsudát. A mi azonban már kevésbé szép és ideális, az a drágakövek kiállhatatlan sokasága, a melyet az ilyen kis csipkés vállravetők csokrait, nyakbodrait, sőt csipkerozettáit is elhalmozzák. Kivált a kövekkel gazdagon himzett, fehér csipkés gallérok, a melyeket állítólag a divatos tengeri fürdőzőkön ugyan fognak viselni, ragyognak a szivárvány minden színében.

A hegyes, mintegy koronaszzerűen a hajban pihenő kis francia kalapkákat az ügyes divatárusnő fátyolkelméből, virágcsokrokból ragyogó gyémánt agraffokból és szalagból csak úgy valahogy fölfujja. A magas alakuknál mégis jobban áll a Mária Luiza-forma, az arcot mintegy glória körülvevő karimájával, a mely gázzal van behuzva és áthajló lenge virágágakkal díszítve. A föllálló karimát, keresztetű keskeny szalagok díszítik, a melyek az áll alatt csokorba vannak kötve. Magasan libegő szalagcsokrok, vagy négy-öt tetszés szerint feltűzött lenge structoll egészíti ki a föltűnő kalap díszét.

Napernyőkben külföldön a legújabb az olyan nyél es bordázat, a melyről egy rugó megnyomásával lefejtethetjük a huzatát és mást alkalmazhatunk rá. Ugy, hogy utra csak egy nyelet kell pakolni akárhány cifra huzathoz.

Napirend 1899. július 7-én.

Naptár: péntek, július 7. — Róm. kath.: Willibald. — Prot.: Willibald. — Görög-kel. (jun. 25.) Febrónia. — Zsidó: Thamusz 29. — Nap kél 4 óra 12 perckor; nyugszik 7 óra 54 perckor. — Hold kél 4 óra 3 perckor reggel; nyugszik este 8 óra 2 perckor. Ujhold 9 óra 48 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös, helyenként csapadék várható.

Térzene az Erzsébet királyné sétatérén $\frac{1}{6}$ óráról $\frac{1}{7}$ óráig.

— (Hadtestparancsnoki szemle.)

Lobkovitz Rudolf herceg, a negyedik hadtest parancsnoka, tegnap este a 8 órai vonattal Pécsre érkezett, hogy az itteni 44-ik és 52-ik gyalogezredek felett szemlét tartson. A hadtestparancsnok fogadtatására a pécsi helyőrségi-tisztikar teljes díszben vonult ki az állomásra, honnan kocsikon az »Arany hajó«-ba

hajtattott a generális és kísérete. Ma a hadtestparancsnok a gyakorló téren szemlét tartott az ezredek felett s szemle után díszbéd volt tiszletére a »Hajó«-ban, hol a 44-dik gyalogezred zenekara hangversenyezett. A hadtestparancsnok holnap Pécsről Kaposvárra utazik szemleutja folytatása céljából.

— (Közegészségügyi ellenőrzés.) Rendőrségünk nagy gondot fordít a város beálltával az üzletek és nyilvános helyek közegészségügyi tekintetből való ellenőrzésére. Legutóbb a kereskedések mellett a fodrászüzleteket vizsgálták meg s azok berendezését, üzleti felszerelését vették alaposellenőrző szemle alá, hogy megfeleljenek-e a tisztaság követelményeinek. E vizsgálatokért csak dicséret illeti meg a rendőrséget, de kívánatos, hogy e vizsgálatok minél gyakrabban és minden téren ismétlődjenek, hogy a közegészségügy mindenütt ellenőrizhető legyen.

— (Villám okozta tűzvész.) Deutch Miksa Gyula-pusztai bérlő présházába — a napokban Gyula-pusztán dühöngött zivatar alkalmával — lecsapott a villám, mely a présház tetejét felgyújtotta. A tűz, melynek lokalizálása az erős szél miatt csak nehezen ment, áttért az istálló-épületre, melynek teteje csakhamar lángban állott és hamuvá égett. Három órai nehéz munka után sikerült csak a tüzet eloltani, mely háromezer forint kárt okozott.

— (Talált kétfejű sas.) »A legújabb kardaffér« címmel megirtuk lapunk tegnapi estében, hogy a szigetkülvárosi réten a lovas mezőőrök egy hadfit megzavartak szerelmi idilljében, ki e fölötti elkeseredésében pangánót rántott az őt üldöző mezőőrre. De mikor lefegyverezték, futásnak eredt s futásban elvesztette megmaradt szuronyszíj-jának a csatját, melyen ott diszeleg a kétfejű sas. Ma reggel találták meg a csatot s bevitték a rendőrségre s azóta az ügyeletes rendőrbiztos iróasztalát díszíti a kétfejű sas, melyet a tegnapi megzavart szerelmi-idill utóhangjaként átküldenek az ezredparancsnoksághoz.

— (Becsapott korcsmárosok.)

A napokban megirtuk, hogy Gundrum Béla báltaszéki péklegény miként csapott be egy felsővámház-utcai korcsmárost. Vacsorát ebort rendelt s midőn fizetésre került a sor, kijelentette, hogy nincs pénze. Midőn Gundrum eme legújabb szereplésének híre ment, nem kevesebb mint harmincöt korcsmáros jelentkezett a rendőrségnél azzal a panaszszal, hogy őket is becsapta a péklegény. Többnyire úgy követte el Gundrum a csalásait, hogy valami kendőbe kötve egy nagy csomó rongyot cipelt magával, s midőn étkezés után fizetésre került a sor azt mondta, hogy a »cech« fejében ott hagyja »ruháit.« S miután vannak a világon még jóhiszemű korcsmárosok is, sikerült a merész péklegénynek áldozatai számát harmincötre felszaporítani.

— (A bélyeg és a váltó árutítása.)

Semmiféle állami monopóliumnál nincs olyan sok vesződsége és nincs olyan kevés haszna az elárusítóknak, mint a bélyegnél és a váltónál. Az elárusító tíz százalékot kap a dohány után, a bélyegnél és a váltón pedig csak másfél százalék a haszna. A vidéken, kisebb községekben e miatt nem is akad elárusító s a földművesnek, meg a jegyzőnek

félnapot is el kell vesztegetnie, a míg a városból egy ötkrajcáros bélyeget, vagy váltót hoz. Az elárusítók mozgalmát indították, hogy a kormány a bélyeg és a váltó eladásáért is tiz százalékot adjon nekik. Akkor megszűnének minden mizéria, mert még a legkisebb faluban is szívesen jelentkeznek elárusítók.

— **(A vérző kép.)** Egy lengyel paraszt házában találták ezt a képet, amelyről az alábbi csodadolgokat regéli a lemergi klerikálisok lapja. Azt írja az az ujság, hogy Novosiolka községben valami Külczycki nevű gazda, akinek esztendőig volt a szobájában egy Erzsébet királyaszonnyt ábrázoló képe, a minap észrevette, hogy a kép rájárából vér csöpög. A parasztok csodájára jártak a képre s néhány megbízható emberrel elment megnézni azt Szuchievicz Krasovi prépost is. A pap maga vette le a képet a falról, leszedte róla az üveget, meg a ráját és — amint mondja — meggyőződött róla, hogy a keret vérrel van átitatva. Megtisztogatták a képet s megint visszatették, de alighogy a falon volt, megint látszottak rajta a vércsöppek. A prépost átvitte a képet szentelt helyre, a falusi templomba, ahol most ájtatosan imádkoznak előtte. Eddig szól a lemergi lap hire, amely a babonás lengyel parasztságot képzelhetni mennyire felizgatta.

— **(Benzin mérgezés.)** Kevés ember tudja, hogy a benzin, melynek használata annyira elterjedt, a legerősebb mérgek közé tartozik. Nemcsak a benzin mint folyadék maga, hanem a gőze is mérges és a kábítószerhez hasonlóan hat. Nagyobb mennyiségben bevéve a benzin az embert mély önkívültségbe ejti, az érverést rendkívül meggyorsítja és a légzést nehezíti. Egy férfinél, aki mintegy 5—6 gramm benzint nyelt le, a benzin szaga a lehelleten a tulajdonképeni mérgezési tünetek megszűnte után, még huszonnégy óra hosszáig volt érezhető. A benzin által megmérgeztettek rendszerint gyorsan fölépülnek, de akárhány mérgezési eset halállal végződött. 1893-ban egy fiatal asszony egy uncia benzint ivott meg és a rögtön orvosi segély dacára is tizenkét óra leforgása alatt szívzélhűdés következtében meghalt. Egy két éves gyerek csak egy korty benzint ivott meg és ez elég volt, hogy a halálát okozza. Legujabban Angliában történt egy eset, mely a benzinnel való bánásmódot illetőleg amugy is óvatosságra int. Egy fiatal leány, kit betegsége elkésérített, öngyilkosságra határozta magát és benzint ivott. Nővére, ki azonnal észrevette, hogy mi történt, hánytatót adott be az öngyilkosnőnek, aki még két napig élt s aztán borzasztó kínok közt meghalt. Belső részeit elégette a mérges folyadék, nyelve és toroka olyan lett, mintha fehér festékekkel mázolták volna be és érverése, mely különben gyöngye volt, percenkint 160-ra emelkedett. A halál után való boncolásnál a légzőszervekben, a gyomorban és csaknem az egész bélcsatornában borzasztó gyulladást találtak, a szív azonban érintetlen maradt. Az agy és az agyhártya tele volt vérrel és a véredények erősen összehúzódtak. Ebből azt lehet következtetni, hogy a benzinnel direkt mérgező hatása van az agyra és ezáltal a légzésben és vérkeringésben zavarokat okoz.

— **(Álkulessz tolvaj.)** Leja István, szabolcsi kereskedő már régebben tapasztalta, hogy üzletéből az áruk el-eltűnnek. Gyanúja támadt végre Mundróth Flórián nevű segédje ellen, hogy az tünteti el az árukat és feljelentette a legényt a hatóságnál. A nyomozás során Mundróthot éppen Pécsen találták, a mint egyik orgazdájánál egy csomó lopott árut kínált megvételre. Így hát nem tagadha-

tott semmit és be is ismerte, hogy álkulesszal szokott bejárni az üzletbe s így lopott el onnan már vagy ötven forint értékű árucikket. Most a bíróság folytatja ellene a büntető eljárást.

— **(Ezredgyakorlatok.)** A pécsi 19-ik honvédgyalogezred két zászlóalja holnap indul el Pécsről az ezredgyakorlatra. A honvédek egyenesen a tolnamegyei Tengődre meneteleznek, hol találkoznak a 8-ik honvédhuszárezreddel s itt együttesen tartják az ezredgyakorlatokat. Majd a honvédek Tengődről Sásdra és innen Kaposvárra mennek, hol az ezred másik két zászlóaljával együtt szintén ezredgyakorlatokat tartanak.

— **(Vád az anyós ellen.)** Törgyéki Ferenc, megyefai lakos, azt a panaszt emelte a csendőrségnél, hogy az anyósa, Bozó Erzsébet, dinnyeberki lakosnő meglopta. Ellopott tőle különféle ruhaneműeket, melyek értéke kitett vagy száz forintot. A vizsgálat az anyós ellen megindítván, azt tagadta, hogy ő lopta volna a ruhákat s azt állította, hogy leánya — a ki nemrég halt meg — még életében adta azokat neki. Az ügyben a további vizsgálatot a szentlőrinci járásbíróóság folytatja, hogy kiderüljön, vajjon igaz-e az anyós ellen felhozott vád vagy nem?

— **(Felülfizetések.)** A Pécsi Kádarsegéd Szakegyletének f. é. július hó 2-án rendezett ünnepélyén felülfizettek: Engel József fia cég 5 frt. Weisz Zsigmond 3 frt. Spitzer Béni, Naschitz és Grosz cég 2—2 frt. N. N., Krausz Samu, dr. Szeredy József, Unger János, Novák János vendéglős, Alt Alajos, Börmunkások szakegylete, N. N., Fritz N., Veszelszky Ferenc 1—1 frt. Heisenberger János 90 kr. Schwarz Jenő, Rasdorfer János 70—70 kr. Radó Henrik, N. N. 60—60 kr. Amrein Pál, Rainics urnő, Grifaton Miklós, N. N., Szánthó N., Budaikülvárosi asztaltársaság, Nagy József 50—50 kr. Klencz Alajos, Keszler Mihály, N. N., Timár József 40—40 kr. Reisz Antal, N. N., Deics Antal, Szabó József, Sillinger János, Hesz Ferenc, Marton István, Hauzer N., N. N., 20—20 kr. Végh Józsefné, Cimmer Gergely, Bischof Henrik, Bernhardt Imre 10—10 kr. A felülfizetőknek ez uton is köszönetét nyilvánítja a rendezőség.

— **(Névmagyarosítás.)** Neumann Henrik kadarkuti illetőségű, nagykanizsai lakos vezetéknevének »Nemes«-re kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedett.

— **(Hivatalos huzavona.)** A budaikülvárosi ovoda részére annak idején a Fingerhut-féle korcsmát és a mellette levő házat kisajátítani rendelte el a város közgyűlése. A kisajátítás egyezség útján a Fingerhut-féle házra nézve meg is történt, de a szomszédos házat drágán akarták adni az örökösök s így bírói utra kellett terelni az eljárást. Ez eljárás gyorsaságában azonban nem sokat bizhatik a nemes Tanács, mert egyet gondolt s a Fingerhut-féle korcsmának a folyó évi november 1-től bérbeadását határozta el. A versenytárgyalást ez ügyben folyó hó 19-én fogják megtartani s a ház bérbeadásával aztán elalszik a budaikülvárosi ovoda ügye. Hja, a városnak van elég pénze, hogy házakat vásároljon s aztán bérbeadja, a helyett, hogy arra a célra használná, a mire meglehetősen borsos áron megvennie sikerült!

— **(A falu kalapácsa bajban.)** Szipakmayer Antal, tésenyi községi kovács tegnap bejött Pécsre, hogy itten bevásárlásokat tegyen. Ideérve a hogy betért a legelső boltba, rögtönösen ki is jött onnan, mert a hogy fizetni akart egy tiz forintossal, az a kereskedő előtt gyanusnak tünt föl és nem fogadta el. Ugyanigy járt a második, harmadik, negyedik boltban is. Mindenütt gyanusnak találtak a tizforintost s visszaadták neki. Ő az egyik helyen azt mondta, hogy a takarékpénztárban kapta, másik helyen bankot, harmadik helyen vásárt emlegetett, hogy ott adták neki a gyanus tizest. Végre a negyedik helyen azt tanácsolták neki, hogy menjen a rendőrségre s ott jelentse be a dolgot. Ő meg is ígerte, de a helyett felkapott a kocsijára és haza akart sietni. De arra nem gondolt, hogy minek is van telefon a világon, mert Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos, kinek fülébe jutott a tizforintos hire, nyomban kitelefonozott a szigetkülvárosi vámhöz, hogy tartóztassák le a falu kalapácsát. Ez meg is történt mikor a vámnál kocsijával át akart menni és be lett kísérve a rendőrséghez. Ott is öltöztetett, hogy honnan szerezte a hamis tizest és végre is le kellett tartóztatni. Az ügyben Selényi rendőrbiztos alapos nyomozást indított meg s valószínű, hogy már legközelebb kiderül a hamis tizforintos titokzatos históriája.

— **(Elrepült galambpár.)** Hosszúhetény közelében fekvő Zobák pusztán történt a história. Egy fiatal, alig tizenhatesztendős leányka beleszeretett az édes apjának egyik legénycselédjébe s ez időtől kezdve aztán folyt a szerelmi idill holdvilágos nyári estéken bent a kertnek dúslombu lugasa alatt, vagy kint a szénailattól terhes mezőn, ahol a fiatalok — amikor csak szerét ejthették — lopva találkoztak s a szerelmesek csekély igényeivel boldogok voltak, ha egy-egy csókot vagy kézszorítást válthattak. Boldogságuknak azonban csakhamar vége szakadt, mert az apa, a ki igen szigoruan tartotta a leányát, rájött a tilos szerelmi kettősre s elkergette a legényt világgá. S azóta busult, senyvedt a fiatal leányka, könyekkel áztatta esténként nyoszolyájának hófehér párnáit s már-már azt hitték, hogy belepusztul nagy fájdalmába, midőn a mult héten hirtelen jókedve kerekedett a kis leánynak. Levelet kapott szerelmesétől, melyben értesíti, hogy Eszék mellett egy uradalomnál kapott helyet, fapásztor lett s most hívja, csalogatja a kis leányt magához. S most már nem marad sok elmondani való a szerelmes históriából. Annyi az egész, hogy a leány apja tegnap beállított az előjárósághoz azzal a keserves panaszszal, hogy az ő leánya elment hazulról, megszökött! Persze most folyik a szerelmes galambpár után a hajsza, de eddig nem sikerült őket kézre keríteni. S ha Amor isten is úgy akarja, majd csak mint férj és feleséget fogja őket megtalálni a bős apa!

— **(A szénaboglya lakói.)** Rendőrségünk az elmúlt éjjel razziat tartott, mely alkalommal a budaikülvárosi temetőhöz vezető ut melletti szénaboglyában összesen öt gyanus külsejű, elrongyosodott alakot találtak, kik a boglya tövében aludták az igazak álmát. A társadalomnak ama szánalomra méltó páriái ezek, kik a télen »félszer lakók« cím alatt szerepeltek a lapok hasábjain s kik nyáron

át kint a szabad ég alatt szereznek maguknak tanyát. Mind az ötöt behozták a torony alá, ahonnan — illetőségi helyeik kipuhatólása után — haza toloncolják őket.

— **(Lóköttők.)** Komocsik József, nagybudméri lakos istállójából az elmúlt éjjel ismeretlen tettesek egy pejkancaát csikóval együtt elkötötték. A lóköttőket most nyomozzák s hir szerint néhány nap múlva meg is kerülnek, mert a megindított nyomozás során már eddig is sikerült a lopott csikót Vas János ottani gazdálkodó istállójában felfedezni. A gazda azt vallotta, hogy a csikót két cigány legénytől vette, kik a lónak a járlatlevelét is átadták neki. A járlatleveléről kitűnt, hogy az hamis s miután nincs, ami a gyanút táplálná, hogy Vas János volt a tolvaj, folytatják a nyomozást a lóköttő cigánylegények után.

— **(Gyilkosság babonából.)** Hogy a görög nép lelkében mennyire gyökeret vert a babona, azt a következő történet is bizonyítja: Egy házaspárnak, melynek példás családi életét a szomszédok nagyon jól ismerték egyszerre halt meg két gyermeke. Ennek oka a korlátolt felfogású emberek véleménye szerint, csakis a harmadik megmaradt leánygyermek lehetett. A fájdalomtól megtört atya elhitte az emberek beszédét, hogy leánya okozta többi gyermekének halálát. Borzasztó düh fogta el a szerencsétlen leány iránt és kegyetlenül bánt vele. Így egy alkalommal egy nyitott kut fölé akasztotta, úgy, hogy a kis leány beesett volna, ha az odasietett szomszédok meg nem mentik. A minap a kicsike hirtelen nyomtalanul eltűnt. Senki sem tudja, hogy mi történt vele. Valószínűleg áldozata lett a borzasztó babonának. Az embertelen szülőket elfogták.

— **(A világ legmagasabb háza.)** A Park Row Building érte el ezt a dicsőséget New-Yorkban. Most készült el s a két kupolájával száztizenhét méter magasságba nyúl. Oszlopokon nyugszik, amelyeket tizenhat méter mélységbe ékeltek be a földbe. A zászlórudak még tizenhét méterrel magasabba nyúlnak, mint a kupolák, úgy, hogy ennek következtében az épület magasságát százötven méter magasnak lehet mondani. A legmeglepőbb hatása van ennek a háznak az Ann-Streetről, ahol a fal csak hat méter széles, úgy, hogy az óriás magasságú épület erről az oldalról tulajdonképpen olyan, mintha egy nagy gyári kémény volna. Kilencszázötven üzleti helyiség van ebben a házszörnyetegben, mind meglehetősen tágas. Az építőanyagok között felhasználtak nyolcezer tonna acélt, a többi különböző anyag tizenhétézer tonnát tesz ki. Az építés költségei hat-hét millióra rugtak. Állítólag nyolcezer ember dolgozott naponként ezen az épületen.

— **(Ellopták és megkerült.)** Grünhuth Sándor, pécsi lakos, ügynök panaszt emelt a rendőrségnél, hogy a tegnapelőtt használatban volt ezüst evőeszközei közül egy nagy, körülbelül tizenkét forint értéket képviselő meritő kanala elveszett. Egyben ama gyanujának adott kifejezést, hogy a kanalat Vörös Terka nevű cselédje lopta el, akit tegnap reggel hirtelen elbocsátott a szolgálatból. A rendőrség megindította a nyomozást, de annak folytatására nem volt szükség, mert a káros ma reggel bejelentette, hogy az elve-

szettnek hitt meritő kanál megkerült. S így az apró tolvajok névjegyzéke egy szám erejéig csorbát szenvedett.

— **(Talált álkulcsok.)** A napokban a hatóság emberei Szökéd község határában egy rövid feszítő-vasat, egy kalapácsot és egy csomó álkulcsot találtak. Hogy miként kerültek ezek a dolgok a rétre, azt a megindított vizsgálat fogja kideríteni. Nem lehetetlen, hogy a talált tárgyak valamely bűntény nyomára fognak vezetni, de viszont nincs kizárva ama lehetőség sem, hogy a lakatos-szerszámokat véletlenül vesztette el valaki.

— **(A cseléd meg a gazda.)** Palotás Piroska cselédleány ma reggel panaszt emelt a rendőrségnél, hogy gazdája, aki tegnap elbocsátotta szolgálatából, nem akarja neki a járó bérét kifizetni. A rendőrkapitány magához akarta hivatni a cseléd gazdáját, de erre nem volt szükség, mert kevéssel ezután a gazda maga jelentkezett a rendőrségnél, még pedig azzal a panaszszal, hogy Palotás Piroska tőle egy fekete selyem-derekat, három zsebkendőt és két párnahuzatot ellopott. A lopott tárgyakat meg is találták a cseléd ládjában. S így a panaszos cselédből egyszerre vádlott lett, ki most a rendőrség őrizete alatt várja büntetését.

— **(Pompadour márkinő gyűrűje.)** A párisi nemzeti könyvtár érem- és pénzgyűjteménye számára egy vésett kövel ékesített gyűrűt kínáltak megvételre. A gyűjtemény őre megvizsgálta a gyűrűt és nagy meglepetésére a híres Triomphe de Fontenoy-t ismerte föl benne, mely Pompadour márkinő volt, a ki annak idején a királyi éremgyűjteménynek hagyta. A gyűrű azonban, melyet Guay Jakab, a híres kövész készített, már sok esztendővel ezelőtt nyomtalanul elveszett. Tudták azonban, hogy valahol meg kell lennie és azt is tudták, hogy milyen, mert egy XV. Lajos korából származó könyvben pontos leírás maradt róla. A gyűrű nevezetes munkája XV. Lajos híres kövészjének, a ki Pompadour márkinő megbízásából Bouchardon rajza után csinálta. Rajta van a dátum is 1745. május 11. A kövön XV. Lajos alakja látható, fején babérokoszorúval. A király a diadalmas római hadvezérek módjára, kvadrigán, klasszikus négyesfogaton áll és kézen fogva a trónörökösöt. A fogat fölött a győzelem istennője lebeg. A gyűrű végre oda került, a hová tulajdonosa szánta.

— **(Bölenyhajza az utcán.)** New-Yorkban a napokban roppant nagy zűrzavart okozott egy böleny, amely a Centrallparkból szabadult ki. Akkor volt ez az állat, mint egy elefánt. Miután egy utcában halomra döntötte a kocsikat és járókelőket, végig száguldott borzalmas sebességgel az ötvenkilencedik uton, miközben a tömeg, amely utána vetette magát, indiánmódra üvöltött. Egy angol főúr az automobilján vágatott a megvadult állat után. Megrémült nők kétségbeesetten kapaszkodtak fel a kerítésekre, biciklin levő emberek, mintha villám sújtotta volna le őket, úgy terültek el a földön. Amikor a böleny végre elfáradt egy kissé, megfordult, szembe szállt a tömeggel, azokat a bátor férfiakat pedig, akik lasszóval mentek elébe, egyszerűen sorra földre teperte. Aztán lovas rendőrök vághattak elő s azok vaklövéséssel tereltek

vissza a bölenyt a Centralparkba. Ott a legnagyobb nyugalomban vett fürdőt a tóban, majd kifeküdt a partra, hogy a napon megszáritsa magát. Végre beteretelték egy kisebbik tóba s lasszókkal elfogták tizenötezer lönyei nézőközönség jelenlétében.

— **(Fiatál csavargó.)** A rendőrség tegnap este a cirkusz körül elfogott egy tizenegy éves csavargó fiút, mivel a cirkusz istállója mögé bujva cigarettázott, nem csekély módon veszélyeztetve annak tűzbiztonságát. Bevitték a torony alá s vallatóra fogták, miközben kisült, hogy már három hónap óta csavargó foglalkozás nélkül a városban. Kovács Józsefnek hívják a gyereket, ki — mig illetőségi helyét kipuhatólják — a rendőrség foglya marad.

— **(Adót az agglegényekre!)** Nehogy azt higgyék, hölgyeim, hogy ez csak tréfa, mert bár mi még nem tartunk ott, hogy ezt a helyes adónemet behozzuk, de akadt már ország, amelyben meghonosították. Oszán dr.-nak hívják azt a derék urat, a ki a hesszeni tartománygyűlésen kikelt az agglegények ellen és azt ajánlotta, hogy minden férfinak, a ki bizonyos koron túl nem óhajtja magára venni az ismeretes rózsaláncokat, annak egyéb terheket rakjanak a vállára. És a hesszeni honatyák azzal feleltek, hogy megszavazták az agglegény-adót. Igaz, hogy csak két vokssal, de ez is éppen elég arra, hogy ezután a végrehajtó elől többen meneküljenek az oltár elé.

— **(Letartóztatott pincér.)** Tegnap este egy szűkszavu hivatalos távirat érkezett a rendőrséghez, melyben csak ennyi volt megírva: »Csehy Alajos pincér Eszékről megszökött. Elfogandó.« Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztosnak csak annyi ideje volt, hogy a fél tizenkettőkor érkező vonathoz szaladhott s éppen abban a pillanatban érkezett le, midőn az eszéki vonat berobogott. A rendőrbiztos tudakozódott, hogy melyik utas hol szállt fel, de miután kellő felvilágosítást nem kapott, beszállt egyik vasuti kocsiba, melynek ablakán feltűnő izgatottsággal tekintett ki egy utas.

— Maga Csehy Lajos? — kérdezte a rendőrbiztos.

Az utas meglepetten tekintett a rendőrbiztosra s aztán megzavarodva a hirtelen kérdés által, válaszolta:

— Igen... én... vagyok.

Persze letartóztatta s ma vissza vitték Eszékre, ahol négyezer forint elsikkasztása miatt fognak ellene eljárni.

— **(Rejtélyes gyilkosság)** foglalkoztatja most a bécsieket. Keddre virradó éjjel borzasztó módon meggyilkolták Prensdausz Krisztinát, egy vámhivatalnok 64 éves özvegyét, aki a Wienstrasse 87. számú házában lakott és szobaurakat tartott. A meggyilkolt asszony magyarországi, szomolnoki (Szepesmegye) születésű. Holttestét borzalmasan elégtelenítette gyilkosa. Feje egy ujjnyi bőrön lóg a nyakán, jobb kezén 16 szurás van, orra s jobb arca le van vágva, balkeze a könyöktől a kézfeig van fölmetszve. A gyilkosság elkövetésével egy Heckl Tivadar nevű losonci katonaszökevényt gyanúsítottak, de a rendőrség csakhamar kiderítette, hogy Heckl néhány nappal ezelőtt Pozsonyban letartóztatták, a gyilkos tehát Heckl nevét csak a vizsgálat

félrevezetésére vette föl. A gyilkost, mint bécsi levelezőnk írja, a tegnapi nap folyamán elfogták. Neubau kerületben egy fiatal ember vonta magára egy rendőr figyelmét, akinek arcán friss karcolási sebek voltak. A rendőrségen ez a fiatal ember mindent tagadott, de az elene fölhalmozott bizonyítékok döntő sulya alatt megtörve, végre bevallotta, hogy az öreg asszonyt ő gyilkolta meg. Neve Weber Károly, foglalkozására mechanikus és egy nürnbergi postatiszt fia.

— **(Eltűnt lóköttő.)** Böhm Miklós villányi takostól a napokban elloptak egy sötét pej lovat. A lovat éjjel vezették ki az istállóból, melynek ajtaját előzőleg betörték s a zajt a gazda nem vehette észre. mert nem is volt otthon. A lopást csak reggel vette észre a káros, a kinek feljelentésére egy gyanuba vett egyén ellen meg is indult a nyomozás, de az bizony megugrott a vizsgálat elől. Most keresik.

— **(A vidéki nyomda- és könyvkötő-ipar pártolása.)** Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter a posta- és távirdanyomtatványok szállítása s azokkal egybefüggő könyvkötői munkák végzése ügyében olyképzándékozik intézkedni, hogy a szóban levő nyomdai és könyvkötői munkák iránt most kizárólag egy budapesti nyomdaccéggel fönálló szerződés a jövő évben fölmondassék s a szállítás újabb biztosítására nyilvános ajánlati tárgyalás irassék ki, mely alkalomból a miniszter a vidéki nyomda- és könyvkötő-ipar támogatása érdekében a nyomtatvány-szükséglet jelentékeny részének szállítását vidéki nyomdákra kíváná bizni, ha azok az annak idején hirdetendő versenytárgyalásra elfogadható ajánlatokat tesznek.

— **(A francia miniszterek fizetése.)** Az új francia kormány tagjai július 1-én vették föl először fizetésüket. A francia miniszter évi 60.000 frank fizetést húz, azaz havonta 5000 frankot. A minisztereket a hónap elsején miniszteriumuk pénztára fizeti ki, még pedig mindig új bankókkal és a legújabbban vert aranyakkal. Ha a kormány hónap közben bukik, a régi minisztereknek addig a napig jár ki a fizetés, a míg a köztársaság elnöke lemondásukat elfogadta, az új miniszterek pedig hivatalbalépésük napjától fogva húzzák a megfelelő összeget.

— **(Tilos a kerékpározás.)** Ne ijedjenek meg e sport kedvelői, mert nem nálunk tilos ez, hanem a marokkói szultán birodalmában, aki hallgatva a legbefolyásosabb és legbölcsebb tanácsosaira, a kerékpár használatát egész birodalmának területén tiltotta. E tilalom dacára a kerékpár erősen hódít Afrika földjén. igaz, hogy még Tombuktuban nincs kerékpár-iskola, sem »Touring Club« az utakat még nem szabályoztatta a kerékpározók részére és ha a kerékpár még nem is helyettesíti mindenhol a »sivatag hajóját«, de máris emeli a pénzforgalmat. A kereskedők ezen viszik portékájukat a vásárra. Az Európában elhasznált régi kerékpárokat pedig élelmes vállalkozók odaszállítják, hol jó pénzen túlradnak rajtuk s e kerékpárok még mindig kielégítik az ott még nem oly magasan szárnyaló igényeket. A benszülöttek pedig, kik már elsajátították a kerékpározás művészetét, valósággal bámulat és irigység tárgyai, midőn az »ördög paripáján« nyargalásznak fel és alá. Az ünnepélyekre és a kivégzésekre is kerékpáron száguldanak sokan a benszülöttek közül s így természetesen előbb érnek oda és könnyebben szerezhetnek maguknak jó helyet minden ily látványosság élvezetéhez.

— **(A méregtelen gyufa.)** Még a csöndes időkben ötvenezer frankot tűzött ki jutalmul a belga kormány annak, aki a mérges foszfor helyébe a legártatlanabb anyagot találja a gyufához. Sokan pályáztak erre a jutalomra, de még nem döntötték el, hogy kinek a találmánya a legjobb. A multkoriban egy olvasónk kérdésére szerkesztői üzenetben bőven irtunk ilyen újfajta gyufákról, nevezetesen két francia mérnöknek, Cahen-nek és Sévin-nek a találmányáról, amely a most használatos fehér-foszfor helyett tizedrészben sem anyira mérges kén-foszfort vesz a gyufához. Erre az üzenetünkre Stermann nagyszombati gyufagyáros azt írja most nekünk, hogy van egy ilyen találmánya neki is, még hozzá jobb mint a franciáké. Már meg van rá a szabadalma és árusítja is. Cahen és Sévin kénes gyufájáról mint szakember azt mondja, hogy annak előnyei mellett sok a hibája. Szíporokázik, mert az összetevő elemeinek kötése nem teljes, néha meg sem gyulad. Aztán huszonnégy sulyrész klorkáli van benne, ami aránylag még mindig elég sok méreg; meg a készítése is bonyodalmas és drága.

— **(Az új bankók.)** A Osztrák-Magyar Bank már elkészítette az új 10, 50, 100 és 1000 koronás bankók mintáit és már be is mutatta az osztrák, meg a magyar pénzügyminiszternek. A két pénzügyminiszter még nem választott, a jelen pillanatban tehát még mélységes homály borítja azt a kérdést, milyenek lesznek a jövő bankói? A dologban különben nézetünk szerint nem az a lényeges, hogy ezek a jövő bankói legyenek, mint inkább az, hogy ezek a mi bankóink legyenek és pedig minél nagyobb számban. Bár az eszthetikának határozottan nagyon fontos szerep jut az új bankók megvalogatása körül, mégis a bankó az egyetlen poétikus mű, ahol a belső tartalom mellett a külalak egészen eltörpül, mert például ki ne cserélne el egy gyönyörű 10 koronás bankót egy csunya, sőt visszataszító 1000 koronás bankóért? Reméljük azonban a legjobbat, hogy az új bankók nagyon szépek lesznek, nemcsak azért mert bankók és mert minden bankó szép, hanem magasabb művészeti szempontból is és bizunk a két pénzügyminiszter izlésében, hogy a szépek közül a szépek szépét fogják kiválogatni. Annyi körülbelül bizonyos, hogy az új bankókra égető szükség van, mert ugyan ki mondhatná el, hogy neki elég van a régieiből?

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:33
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:14	3:40	12:10
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:34	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Bátaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20
				V. v. Sz. v.
Bacs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:06	7:11		

<i>Barcs</i>	10:51	9:00		
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41		
<i>Bécs</i>	7:42	7:17		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:20
<i>Üszögh</i>	5:50	12:27	4:40	8:35
<i>Villány érk.</i>	6:39	1:13	5:27	9:23
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35*) sz. v. 1:55 sz. v. 10:05.				
Mohács érk.	7:44	11:35	2:39	10:49

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán, pénteken és vasárnap indul reggel 8:30, fölfelé minden kedden, péntek és vasárnap éjjel 2:00

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

Törvénykezés.

§ **Az asztalos büne.** Keszdorf Antal asztalos Német-Bólyon, a honi ipar pangásának fényes bizonyítéka gyanánt olyan állapotban leledzik, hogy sem deszkája nincs, sem pedig pénze, melyből deszkát vásárolhatna. S e fölötti elkeseredésében aztán arra biztatta Wolfart Mihály nevű inasát, hogy Berger Izidor fakereskedő telepéről neki deszkát lopjon. Az inas szót fogadott, s egy izben délben, mikor senki sem volt a fatelepen, két szál deszkát elcipelt onnan, ugyanaznap éjjel pedig tizenegy darabot hordott el. De ekkor rajta vesztett, mert tetten érték és átadták a csendőrségnek. Így került aztán a bajba az inas is meg a mester is, ki azonban a pécsi kir. törvényszéknél ma megtartott végtárgyalás során erősen tagadta, hogy ő biztatta volna inasát a lopásra. Tagadása azonban mit sem használt, mert inasa eskü alatt tett vallomásaival és Paupert Gyula tanu reá bizonyították a dolgot, ennél fogva a kir. törvényszék Wolfart Mihályt a lopás büntettségéért hat havi, Keszdorf Antalt pedig a felbujtásért hét havi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **Engel-ügy Nagybecskerekén.** Nagybecskerekéről írják a »Magyarország«-nak: Kovács Sándor borkereskedő ellen mesterséges boroknak forgalomba hozatala miatt a nagybecskereki rendőrkapitányság kihágási eljárást indított. A tárgyalásra idézés folytán mint vádlott megjelent az Engel József fia pécsi borkereskedő cég képviselőjében annak belfagya, Engel Mihály, a kitől Kovács Sándor a borokat vásárolta. Tárgyalás közben Engel, hogy a védelmet jobban előterjeszthesse, elkérte a tárgyalást vezető Reitter Oszkár rendőrkapitánytól az egész kihágási ügy alapját képező jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyv, 1 eredeti és 1 hivatalos másolati példányban egymásba fektetve feküdt ott. Reitter az egyiket odaadta, de Engel a másik példányt is elkérte, jöllehet Reitter rendőrkapitány figyelmeztette, hogy a két példány teljesen azonos. De miután Engel ragaszkodott ahhoz, hogy neki mindkét példányra szüksége van, Reitter gyanútlanul át-szolgáltatta neki.

Mikor a tárgyalás befejeztetett s úgy a panaszlottak, mint a becskereki borvizsgáló bizottság tagjai elhagyták a tárgyalási termet, Reitter rendőrkapitány rendezni kezdte a szétszórta tárgyalási iratokat. Az egész ügy alapját képező jegyzőkönyveket, melyek nélkül minden további eljárást be kellett volna szüntetnie, — nem találta sehol. Elképzelhetni Reitter ijedelmét, a kinek így nemcsak hivatalbeli állása, de polgári becsülete is kockán forgott.

Reitter nyomban mozgósította a rendőrséget s maga is személyesen üzöbe vette Engelt. De nem találták sehol. Ekkor a kir. ügyészségnél szóbelileg bejelentette az akta eltűnését s elrendelte Engel Mihály letartóztatását.

A rendőrök végre 3 órai kutatás után fölalták Engelt, a kit letartóztattak s a rendőrkapitányságra kísérték.

Reitter első dolga volt föl hívni Engelt, hogy az eltűnt jegyzőkönyvet adja elő. Engel erre elkezdett csodálkozni s mit sem tudott arról, hogy nála lenne a jegyzőkönyv.

A jegyzőkönyv azonban mégis előkerült. Engel azon iratai között volt, a melyeket a tárgyalásra magával hozott.

Engel úgy adta elő a dolgot, hogy azokat tévedésből, szórakozottságból tette az iratai közé, abban a hitben, hogy az övéi.

A rendőrkapitányság Engellel jegyzőkönyvet vett föl — s a jegyzőkönyvet áttette a kir. ügyészséghez. A kir. ügyészség, a mely közokirathamisítás büntetést látja főforogni, a btkv. 406. § a alapján meg is indította Engel Mihály ellen a kriminális eljárást.

T a n ü g y.

Iskolai Értesítők.

— A pécsi »Porges«-féle nyilvános három osztályú felső kereskedelmi iskola XXIV. évi Értesítője az 1898/99-diki tanévről. Közli: Kondor Béla, igazgató-tanár. —

Az Értesítőt Kondor Béla értekezése nyitja meg »A biztosító fő- (vezér) ügynökségek ügyviteléről és könyveléséről« címen. A 49 oldalra terjedő értekezés szakszerűen ismerteti a címben jelzett intézményt és bő alaposággal, teljes részletességgel nyújtja a biztosító főügynökségek szervezetét.

Az igazgató jelentése szerint az intézet első osztályába beiratkozott 32, a középsőbe 34, a felsőbe 20, összesen tehát 86 reális tanuló és 8 magántanuló. Közülök 36 fél- és 5 teljes tandíjmentességet élvezett. A tandíjelengedés 2760 forintnak felelt meg. Az egészségi állapot szokatlanul kedvezőtlen volt a tanulók között, különösen a különben is járványos február és március hónapokban. A Bokor Ferenc tanár elnöksége alatt működő ifjúsági önképzőkör dicséretes munkásságot fejtett ki s öt nagyobb ünnepélyt rendezett, hazafias és gyászünnepélyeket. Kiránduláson is résztvettek a tanulók ez évben, megtekintvén az abaligeti barlangot. Jutalmat az iskolai év végén 12 tanuló kapott.

Az intézetben hat tanár és négy hitoktató működött. A tanterv és végzett tananyag ismertetése után közli az Értesítő a »Baross Gábor«-önképzőkör múlt évi történetét és a tanulók névsorát.

A tanulmányozás eredményének tantárgyak szerinti kimutatása szerint az alsó osztályban jeles volt 69, jó 122, elégséges 174, elégtelen 12; a középső osztályban jeles 117, jó 118, elégséges 176, elégtelen 23. A felső osztályban jeles 63, jó 72, elégséges 97 és elégtelen 8 osztályzat.

Vallás és nyelvismeret szerint az alsó osztályban 17 róm. kath. és 17 izraelita, 15 magyar, 16 magyar-német és 1 magyar-német-horvát-olasz volt. A középső osztályban 19 róm. kath., 1 ágostai, 1 görög-keleti és 13 izraelita volt; 23 magyar, 8 magyar-német, 2 magyar-német-horvát és 1 magyar-német-horvát-olasz. A felső osztályban 8 róm. kath., 1 evang. református és 11 izraelita volt; magyar 10, magyar-német 9, magyar-német-horvát-olasz 1 tanuló. Helybeli volt 24, megyebeli 28, boszniai 1, fiumei 1, a többi az ország különböző részeiből való.

Az Értesítő a jövő tanévre szóló tudnivalókkal záródik be.

*

— A városilag segélyezett pécsi magán polgári fiúiskola Értesítője az 1898—99-ik tanévről. Közli: Kondor Béla, igazgató-tanár. —

A lefolyt tanévben megnyílt a pécsi polgári fiúiskola 3-ik osztálya is s a tanulók a három osztályban meghaladták a 90 számot. Az első osztályba 28, a másodikba 34 és a

harmadikba 32 tanuló iratkozott be; köztük 10 egész- és 30 fél-tandíjmentes tanuló volt. Jutalomban részesült 8 tanuló. A tanári kar 9 tagból állott és 4 hittanára volt az intézetnek.

A végzett tananyag ismertetése után a tanulók érdemsorozata következik s az Értesítő a jövő tanévre szóló tudnivalókkal végződik. A jövő tanévben megnyílik az intézet 4-ik osztálya is. A tandíj egész évre 40 frt; beiratási-díj 3 forint és hittan-díj szintén 3 forint.

Közgazdaság.

□ **A vetések állása.** Amennyire kedvezett június hó eleje a mezőgazdaságnak, csaknem olyan kedvezőtlen volt június hó második harmada, mely időszakban egyik szélsőségből a másikba átsapó időjárás uralkodott. Dér, gyakori sűrű köd, hűvös, szeles idő, — utóbb forróság s zivatarokkal kapcsolatban esős záporok és jégesők az ország számos részében jelentékeny károkat okoztak. A június 23-án beállott s az ország nagy részére kiterjedő esőzés még inkább fokozta a bajt, amennyiben a jelentés időszakában több helyen újra föllépett, illetve az ezen időszakban rohamosan terjedni kezdett káros elősdiék, nevezetesen a rozsdá és a buzagyökérgomba ismét tetemes kárt okoztak. Jelezve volt a multkori jelentésben, hogy az akkor beállott abnormális időjárás, mely e hó derekán tetőpontját érte el, különösen az erős ködök következtében a termést megcsökkenthetik s ez tényleg be is következett. Az összes gabonafélék, de különösen a buza és rozs, egyes vidékeken sokat romlottak az utolsó jelentés óta. A buzában a rozsdá és a gomba 5—20 százaléknyi kárt okozott. Az üszög is mutatkozik főképp az Alföldön, ahol sajnos, még ma is igen felületesen készítik elő a vetőmagnak használni szokott buzát. A rozs kalászaiban a köd talán még a dérnél is több kárt okozott. Igen sok a hibás kalász és a szemek sem mindenütt tökéletesek. Az árpa és zab sem fejlődhetett, sőt egyes helyeken ezek a vetések is visszaesést mutatnak. Ugyanez konstatalható a kukoricánál, valamint a hüvelyes és kerti növényeknél, amelyeknek a dér is nagyon ártalmukra volt. A gumos növények, dohány és takarmányos földek türethetően viselték a szeszélyes és nagyobbára kedvezőtlen időjárást, ugyszintén a szőlők is, mely utóbbiak általában meglehetősen jól allanak, kivéve azokat a vidékeket, ahol jégeső és erősebb fagy károkat okozott. Jégeső volt jelentékeny kárral több helyütt. Záporosók és viharok, valamint köd is volt, különösen június 16. és 20-ika között, a Dunántul. Dér is volt június hó 10—20-ika között, néhol jelentékeny károkat okozva főképp a kapásokban és kisebb kárt a gabonafélékben. Férgek pusztítják a vetéseket, Tolnavármegyében. A buzagyökérgomba néhol kisebb-nagyobb károkat okozott; a kalászkór részben megfihéredtek a gomba pusztítása folytán, különösen Somogyvármegyében. Végül a rozsdá-okozta kár előreláthatólag tetemes lesz Tolna, Zala és Somogyvármegyékben. Kisebb mérvben ellepte a rozsdá a buzavetéseket Baranyavármegyében is. A legutóbbi napokban 10%-ig terjedő rozsdá-kárt jeleznek: 158 és 10%-on fölüli levő rozsdá-kárt 151 helyről érkezett jelentés. A mezőgazdasági állapot tehát egészben véve határozottan kedvezőtlenebb ma, mint a mult hetekben volt és ha az időjárás kedvezőtlen jellegét továbbra is megtartja, el kell készülnünk a terméskilátások további, esetleg tetemes mérvű csökkenésére, ami annál könnyebben bekövetkezik, mert az igen sok helyen megdőlt vetések néhol a rozsdától is teljesen el vannak lepve. Száraz, enyhe időre volna szükség, különben a kassza alá érett őszi árpa és buza aratás is késni fog.

□ **Gyümölcs-piacunk.** Egymást érik most a különféle gyümölcsfélék szezonjai, melyek azonban a kedvezőtlen időjárások miatt nem valami jól ütöttek be. Bizonyította ezt leginkább a tegnapi heti piac, melyen szokatlanul nagy volt a gyümölcskinálat ugyan, de az árak az előrehaladott időre tekintettel oly magasak, hogy bátran lehetett belőlük a rossz termésre következtetni. A cseresznyének, melynek »ujság« korában 16—18 krajcár volt literje, most sem olcsóbb 14 krajcárnál, pedig innen-onnan vége is lesz már a cseresznyék idényének. A körtéből (buzával érő) három darabot adnak két krajcárért, míg a nagyobb fajtának krajcár darabja. Csupán a meggyből van elég, s ez olcsó is. A cigánymeggyből három krajcár egy litter, míg a nagyszemű spanyolmeggynek négy krajcár litterje.

□ **Gazdasági tudósítás.** A somogy-megyei Báté községből panaszos levelet kaptunk. Az állandóan kedvezőtlen időjárás teljesen tönkretette a gazdák reményét. A napokig tartó esőzések lefektették a buzát és a vadlencse, meg a borsó már annyira elszaporodott, hogy a kalászkór alig lehet látni. Csak a késői novemberi vetések és a tavaszi buza állapota jobb valamivel. Buzából holdankint még 5 métermázsát sem várnak.

T Á V I R A T O K.

— **Intervenció a spanyol királyné érdekében.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Berliner Tageblatt értesülése szerint Ausztria-Magyarország a spanyol királyné érdekében közbelépésre határozta el magát.

— **Forradalmi kacsák.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Zimonyból jelentik, hogy a Szofiában kitört forradalomról belgrádi forrás által terjesztett hírek valótlanak. Erre a híresztelésre valószínűleg az a tény szolgáltatott alkalmat, hogy 14 kormánypárti képviselő kijelentette átlépését az ellenzékre. A belgár kormány, hír szerint, ezt egy nagyobb mozgalom jelének tekintette és bizonyos óvintézkedéseket tett, forradalomról azonban, vagy Ferdinánd fejedelem ellen irányuló fölkelésről egyáltalán nem lehet szó.

Belgrádból is jelentik, hogy a szofiái forradalmi eseményekről a külföldön elterjedt hírek ott nem találnak hitelre. Megbízható értesülések szerint sem bármiféle hivatalos szerb helyre, sem más kompetens helyre nem érkezett efféle jelentés.

Illetékes politikai körökben Budapesten sem tudnak semmi különöst a bulgáriai eseményekről.

— **Öngyilkos kereskedősgéd.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Komorner Tivadar 19 éves kereskedősgéd Budapesten ma reggel 10 órakor öngyilkos szándékkal meglötte magát. Az asztalra krétával e szavakat írta: »9 óra 45 perckor agyonlöttem magamat. — Tivadar.« Komorner sebe életveszélyes.

— **Radó Kálmán temetése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Radó Kálmánt ma nagy részvét mellett temették el Répcelakon. A temetésen Gronon Dezső államtitkár képviselte a kormányt.

A honvédelmi miniszter szabadságára. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Fejérváry Géza* báró, honvédelmi miniszter két hónapi szabadságra Karlsbadba utazott.

Árvízveszedelem Amerikában. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Houstonból (Texas) jelentik, hogy a Brazos folyó völgyét borzasztó áradás 500 angol mérföld hosszú és 50 mérföld széles területen elborította vízzel, több száz házat elöntött és sokat elsöpört. Százánál több ember belefullt az árba. A farmerek, kik többnyire négerek, 10 millió dollárra rugó kárt szenvedtek.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi július hó 3-án s köv. napjain elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendelvényileg vissza ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 1057. Marócsai Juli — Szabó Eszter s t. öröks. — hh.
 1029. Vörös Antal — Heller Adolf ing. teherment. — hh.
 1032. Mohler Éva — Mohler Anna s t. öröks. — hh.
 1064. Haberényi Pál s n. — Herczeg Lajos s t. ing. megvétele. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1670. néh. Weisz Bernát hagy. ügye. — mv.
 1735. Közadás Schwarcz Mihály csőd-ügy. — rmv.

1736. Jusztusz Miksa — Balog Lipót s t. 741 frt 98 krajcár. — hh.
 1752. Szegeárd-báttaszéki h. é. vasut kisaját. — hh.
 1851. Czéh Ferencné — Keresztes György s t. 50 forint. — rmv.

Büntető ügyek.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2075. Mona József s t. lopás. — rmv.
 2077. Miholecz József becs. sért. — hh.
 2078. Blaha János s t. k. t. sért. — hh.
 2091. Tóth János becs. sért. — vu.
 2122. Pap Lajos lopás. — hh.
 2138. Máthé Balázs becs. sért. — vu.
 2139. Novák István — vu.
 2142. Tóth Jánosné k. t. sért. — vu.
 2148. Sorics Istvánné becs. sért. — vu.
 2149. Jackó Mátyás — vu.
 2164. Salamon György k. t. sért. — hh.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1987. Gál Istvánné m. okir. ham. — hh.
 2114. Marjai János többrend. lopás. — hh.
 2170. Tirászi (Dér) Lajos erősz. nemi köz. — rmv.
 2171. Bujkos Imre gyilk. — rend.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi július hó 10. s köv. napjaira.

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- III. 1780. özv. Beksics Gyuláné — Szili Mihály végr.
 1814. G. H. Ogriseg cég — Schlesinger Vilmos »
 1840. Váradi János — Alsó Kalmár János »
 1841. » — Pap Imre »
 1842. Hild Ferenc — Ludvig István »
 1843. Pécs sz. kir. város — Köszl János »
 1849. Simon Sándor s t. — Göllöncsér Juli s t. »
 1896. Bernhard Jozefa — Zellár Regina »
 1915. Zentler és Sohn cég — Stern László s t. »

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- III. 1778. Mike Anna — Gruics József végr.
 1815. Bogdása község — Tahi Dávid Manó végr.
 1898. Székely Ármin — Eckstein Benó »
 1858. Marcali takptár — Acs Ferenc ár.
 1860. Horváth József s n. — Stolczer Vilmos végr.
 1862. Paksi takptár — Bene István végr.

1863. néh. Horvátics Imre és István hagy.
 1887. Németh Tamás — Abaffy Gvula végr.
 1914. Pantyata Mió — Pavkóvícs Illés zárlat.
 1916. özv. Bika Istvánné — Bika István kiut.

Büntető ügyek.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2195. Virág Mihály s t. lopás.
 2199. Rattinger József k. t. sért.
 2200. Schmidt Vince s t. k. t. sért.
 2203. Klein Ádám becs. sért.
 2224. Dezső Józsefné s t. lopás.
 2225. Babán György »
 2248. Singer Jakab becs. sért.
 2253. Bozó Lajos s t. »
 2254. Grosz Nándorné »
 2257. Pichler Antalné »
 III. 2094. Katzenberger Ádám tulajd. ell. kih.
 2153. Mayer Ferencné lopás.
 2175. Hoffer Gergely »
 2209. Stneklics Pávó közcs. ell. kih.
 2226. ör. Vajda Mihály lopás.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2197. Kassai Árpád s t. család stb.
 2204. Göllöncsér János m. okir. ham.
 2208. Jakab József sikk.
 2262. Muth Henrik s t. gyilk.
 2289. Fábrián Jánosné gyujt.
 2290. Schlesinger Izsák család.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 6.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 8-93. —
Tengeri: 4-54. — *Rozs*: 7-03. — *Lab*: 5-52.
 Az értéktőzsdén az áruk a következők: *Osztrák*
 hitelrészvény: 379.—. — *Magyar* hitelrészvény: 390 00
 — *Allamvasut*: 344-50.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JOZSEF
 kiadó.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sár-, lépcső- és kerítés-rácsoszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyva-gépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztaltűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvégeztetik.

Midőn a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **árain versenyképességet**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.